

Bemærkninger til Tillæg til Udkast til Lov om Gældsbreve.

Til § 25.

Ændringen i 1ste Stykke er redaktionel. Den søger at udtrykke Reglens Indhold klarere. 3die Stykke er udeladt, fordi det overflødiggøres ved den nye § 42 d.

Til § 31.

Ændringen i 2det Stykke er foranlediget ved, at det svenske Lagråd til det svenske Udkasts tilsvarende Regel gjorde Anmærkning om, at Formuleringen ikke tydelig viste, at den gode Tro skulde foreligge ogsaa i det Øjeblik, da Skyldneren fik Underretning om Overdragelsen, hvilket formentlig burde være Reglen, ligesom § 14 kræver god Tro i det Øjeblik, da Erhververen fik Gælds brevet i Hænde. Dette foranledigede en Ændring af det svenske Udkast. I den svenske Lov lyder § 31, 2det Stykke, saaledes:

„Varder enkelt skuldebrev överlåtet till flere, gälle tidigare överlåtelse framför senare; dock äge den senare överlåtelsen företräde, där den tidigare än den andra meddelats gäldenären på sätt nu är sagt och förvärvaren då var i god tro.“

Da denne Regel synes at give den rette Løsning og den tidligere danske Affattelse ikke med Sikkerhed fører til samme Resultat, foreslaas nu Paragraffens 2det Stykke affattet i ret nær Tilslutning til den svenske Lovs Regel.

Naar denne Ændring sker, er det naturligt at foretage en tilsvarende Ændring i 4de Stykke.

Til Kapitel 4, Overskriften og § 32.

Fra Sparekassetilsynets Side er rejst Spørgsmaal om at præcisere, hvorvidt Reglerne i Kapitel 4 kan overføres paa Kontrabøger, der udstedes af Andelskasser og lignende Institutioner, der modtager Indskud.

Dette er formentlig ønskeligt efter Udviklingen i de sidste Aar, jfr. bl. a. Lov Nr. 152 af 2. Maj 1934. Efter Kommissionens Opfattelse er der næppe nogen Betænkelse ved at udvide Kapitel 4 til alle Indretninger, der modtager Indlaan fra det almindelige Publikum. Man har derfor foreslaaet de dertil fornødne Ændringer i Kapiteloverskriften og i § 32.

Til § 40.

I 1ste Stykke har man ved et Tillæg gjort det tydeligt, at Anmeldelsen for Skyldneren medfører, at han handler paa egen Risiko ikke blot ved at betale, men ogsaa ved at udlevere nyt Kuponark, til en uberettiget Ihænde-haver. Den sidste Regel maa anvendes, hvad enten den paa-gældende møder med selve Gælds brevet eller Talonen eller begge Dele.

En Ændring af 3die Stykke var nødvendig allerede af Hensyn til Kommissionens Forslag om nye Regler om Mortifikation. Man har tillige søgt klarere at bringe til Udtryk, at man ikke helt opgiver den almindelige Betingelse for Mortifikation, at Gælds brevet skal være gaaet tabt, men kun foreskriver, at der skal ses bort fra den Omstændighed, at Gælds brevet engang er præsenteret for Skyldneren, naar det ikke har været muligt at opspore den, der præsenterede Gælds brevet. I saadanne Tilfælde er der nogen Sandsynlighed for, at den paa-gældende har tilintetgjort Dokumentet eller dog ikke vover at bringe det ud i Omsætningen.

Til Kapitel 5 a.

Gældsbreve er nu undergivet Forældelsesreglen i D. L. 5—14—4. Forældelsesfristen er herefter 20 Aar regnet fra Fordringens Stiftelse. Den afbrydes ved For-